

za syna a vychoval jej, poté si založil rodinu, měl své děti a předsevzal si vypudit osvojenca, toto dítě neodejde s prázdnou; otec, který je vychoval, dá mu ze svého zařízení třetinu dědického podílu a (dítě) odejde; z pole, zahrady a domu nemusí mu dát nic. (§ 192) Jestliže syn palácového zaměstnance *girseqqūa* nebo syn kněžky *zikrum* řekl svému pěstounu nebo své pěstounce „nejsi mým otcem, nejsi mou matkou“, uříznou mu jazyk; (§ 193) jestliže syn palácového zaměstnance *girseqqūa* nebo kněžky *zikrum* vypátral dům svého otce a pohrdl svým pěstounem nebo svou pěstovankou a vrátil se do domu svého otce, vyloupnou mu oko. (§ 194) Jestliže někdo dal své dítě kojné a toto dítě zemřelo v rukou kojné, (jestliže) kojná bez vědomí otce a jeho matky si přiložila (k prsu) jiné dítě, bude usvědčena, a protože si přiložila (k prsu) jiné dítě, uříznou jí prs. (§ 195) Jestliže dítě udeřilo svého otce, utnou mu ruku. (§ 196) Jestliže plnoprávný občan vyrazil oko plnoprávnímu občanu, vyrazí mu oko; (§ 197) jestliže zlomil kost plnoprávního občana, zlomí mu kost; (§ 198) jestliže vyrazil oko muškénovi nebo zlomil kost muškéna, zaplatí jednu minu stříbra; (§ 199) jestliže vyrazil oko otroku někoho nebo zlomil kost otroka někoho, zaplatí polovinu jeho kupní ceny. (§ 200) Jestliže plnoprávný občan vyrazil zub plnoprávního občana, sobě rovného, vyrazí mu zub; (§ 201) jestliže vyrazil zub muškéna, zaplatí třetinu miny stříbra. (§ 202) Jestliže plnoprávný občan udeřil ve tvář plnoprávního občana, jenž je výše postaven než on, bude před shromážděním potrestán šedesáti ranami volskou oháňkou; (§ 203) jestliže plnoprávný občan udeřil ve tvář plnoprávního občana, jenž je mu roven, zaplatí 1 minu stříbra; (§ 204) jestliže muškén udeřil ve tvář muškéna, zaplatí deset šekelů stříbra; (§ 205) jestliže něčí otrok udeřil ve tvář plnoprávního občana, uříznou mu ucho. (§ 206) Jestliže plnoprávný občan udeřil plnoprávního občana v šarvátce a způsobil mu zranění, tento plnoprávný občan odpřisáhne „neudeřil jsem jej úmyslně“, a vyrovná (účet) lékaře; (§ 207) jestliže na jeho rány zemře, a jestliže jde o někoho z plnoprávných občanů, odpřisáhne (a) zaplatí půl miny stříbra; (§ 208) jestliže jde o někoho z muškénů, zaplatí třetinu miny stříbra. (§ 209) Jestliže plnoprávný občan udeřil dceru plnoprávního občana a způsobil, že potratila plod, zaplatí deset šekelů stříbra za její plod; (§ 210) jestliže tato žena

zemřela, usmrtí jeho dceru; (§ 211) jestliže způsobil, že dcera muškéna potratila pro bití svůj plod, zaplatí pět šekelů stříbra; (§ 212) jestliže tato žena zemřela, zaplatí půl miny stříbra; (§ 213) jestliže udeřil něčí otrokyni a způsobil, že potratila svůj plod, zaplatí dva šekely stříbra; (§ 214) jestliže tato žena zemřela, zaplatí třetinu miny stříbra. (§ 215) Jestliže lékař provedl na plnoprávném občanu bronzovým nožem těžkou operaci a plnoprávního občana vyléčil, nebo bronzovým nožem otevřel oboční nádor plnoprávního občana a vyléčil oko plnoprávního občana, vezme deset šekelů stříbra (jako honorář); (§ 216) jestliže jde o syna (příslušníka) vrstvy muškénů, vezme pět šekelů stříbra (jako honorář); (§ 217) jestliže je to otrok plnoprávního občana, zaplatí pán otroka lékaři dva šekely stříbra. (§ 218) Jestliže lékař provedl na plnoprávném občanu bronzovým nožem těžkou operaci a způsobil smrt plnoprávního občana, nebo bronzovým nožem otevřel oboční nádor plnoprávního občana a zničil (při tom) oko plnoprávního občana, useknou mu ruku; (§ 219) jestliže lékař provedl na otroku muškéna bronzovým nožem těžkou operaci a způsobil jeho smrt, nahradí otroka za otroka; (§ 220) jestliže otevřel bronzovým nožem jeho oboční nádor a zničil jeho oko, zaplatí polovinu peněz jeho kupní ceny. (§ 221) Jestliže lékař vyléčil zlomenou kost plnoprávního občana nebo vyléčil bolavý sval, pán rány* (nemocný) zaplatí lékaři pět šekelů stříbra; (§ 222) jestliže jde o někoho z muškénů, zaplatí tři šekely stříbra; (§ 223) jestliže je to otrok plnoprávního občana, zaplatí pán otroka dva šekely stříbra. (§ 224) Jestliže dobytčí nebo oslí lékař provedl na dobytčeti nebo na oslu těžkou operaci a vyléčil (je), vlastník dobytčete nebo osla dá lékaři jako jeho mzdu šestinu tržebné ceny (zvířete); (§ 225) jestliže provedl těžkou operaci na dobytčeti nebo oslu a způsobil jejich skon, dá vlastníku dobytčete nebo osla pětinu jejich ceny. (§ 226) Jestliže holič bez (souhlasu) pána otroka vyholil otrockou značku otroka, který není jeho, utnou ruku tohoto holiče. (§ 227) Jestliže někdo přiměl lstí holiče a on vyholil otrockou značku otroka, který není jeho (tj. podvodného objednatel), tohoto člověka potrestají smrtí a v jeho dveřích pověsí; holič odpřisáhne „nevyholil jsem jej vědomě“ a bude prost viny. (§ 228) Jestliže

* *bēl simmim* (CH XIX^r6).

stavitel domu postavil pro někoho dům a vybavil jej (k užívání), dá mu dva šekely stříbra za jeden sar plochy domu jako odměnu. (§ 229) Jestliže stavitel postavil pro někoho dům, svou práci však neprovedl pevně a dům, který postavil, se zřítíl, a (jestliže) způsobil smrt majitele domu, tento stavitel bude potrestán smrtí; (§ 230) jestliže stavitel způsobil smrt dítěte majitele domu, usmrtí dítě tohoto stavitele domu; (§ 231) jestliže způsobil smrt otroka majitele domu, dá majiteli domu otroka za otroka; (§ 232) jestliže zničil věci (v domě), cokoliv zničil, nahradí; a poněvadž dům, který postavil, nezbudoval pevně, a dům se (proto) zřítíl, postaví dům, který se zřítíl, (znovu) na vlastní náklad. (§ 233) Jestliže stavitel postavil pro někoho dům, neprovedl však svou práci náležitě a zdivo zehátralo, tento stavitel opraví toto zdivo na vlastní náklad. (§ 234) Jestliže loďař vytmelil pro někoho loď o nosnosti šedesáti gurů, dá mu (majitel lodi) jako odměnu dva šekely stříbra. (§ 235) Jestliže loďař vytmelil pro někoho loď, avšak svou práci neprovedl náležitě a tato loď (ještě) v téměř roce dostane trhlinu* (a) utrpí škodu, (loďař) tuto loď rozebere a na vlastní náklad opět pevně postaví a pevně postavenou dá majiteli lodi. (§ 236) Jestliže někdo dal loďaři v nájem svou loď a loďař byl nedbalý a nechal loď potopit nebo ji nechal zničit, loďař nahradí loď majiteli lodi. (§ 237) Jestliže někdo najal loďaře a loď, a naložil ji obilím, vlnou, olejem, datlemi nebo jakýmkoliv zbožím, (jestliže) tento loďař byl nedbalý a zničil její náklad, loďař nahradí loď, již nechal potopit, a cokoliv z jejího nákladu, čeho dopustil ztrátu. (§ 238) Jestliže loďař nechal potopit něčí loď, ale dal ji znovu vyzdvihnout, dá polovinu její ceny ve stříbře. (§ 239) Jestliže někdo [si najal] loďaře, dá mu za rok šest gurů obilí (jako mzdu). (§ 240) Jestliže [loď] plující proti proudu narazila a potopila loď plující po proudu, majitel lodi, jehož loď byla potopena, ohlásí přisezně zboží, které bylo na jeho lodi ztraceno, a loďař plující proti proudu, jenž způsobil potopení lodi plující po proudu, mu nahradí loď a všechny jeho ztracené věci. (§ 241) Jestliže si někdo vzal jako zástavu (bezdůvodně) dobytče, zaplatí třetinu miny stříbra. (§ 242 + § 243) Jestliže si někdo najal (dobytče) na rok, nájemné za zadní dobytče (= tažné),

* tj. „položí se“ na bok, srv. CAD § 4 b.

čtyři gury obilí, (a) nájemné za přední dobytče, tři gury obilí, dá jeho majiteli. (§ 244) Jestliže někdo si najal dobytče nebo osla a v otevřené krajině je usmrtil lev, připadá to k tíži jejich majitele. (§ 245) Jestliže někdo si najal dobytče a nechal je zahynout z nedbalosti nebo pod ranami, nahradí majiteli dobytčete dobytče za dobytče; (§ 246) jestliže někdo si najal dobytče a zlomil mu jeho nohu nebo prodřel krční šlachy, nahradí majiteli dobytčete dobytče za dobytče; (§ 247) jestliže někdo si najal dobytče a vyrazil mu oko, dá majiteli dobytčete polovinu jeho kupní ceny ve stříbře; (§ 248) jestliže někdo si najal dobytče a zlomil mu roh, přeřízl mu ocas nebo poškodil hřbet, zaplatí pětinu jeho kupní ceny ve stříbře. (§ 249) Jestliže někdo si najal dobytče a bůh je udeřil (zašlo na vyšší moc), člověk, který si najal dobytče, odpřísáhne při bohu a bude prost viny. (§ 250) Jestliže dobytče při své cestě po ulici někoho potrkalo a způsobil mu smrt, tento případ nezakládá žalovatelný nárok; (§ 251) jestliže něčí dobytče má ve zvyku nabírat na roh a (jestliže) městský obvod jej (tj. majitele) dal uvědomit, že (dobytče) má ve zvyku nabírat na rohy, avšak on (tj. majitel) jeho roh nezajistil a své dobytče neohlídal, a (jestliže) toto dobytče nabralo na rohy dítě plnoprávné osoby a způsobil jeho smrt, zaplatí polovinu miny stříbra; (§ 252) jestliže je to něčí otrok, zaplatí třetinu miny stříbra. (§ 253) Jestliže někdo si najal někoho, aby pečoval o jeho pole a svěřil mu osivo a dal mu na starost brav (a) zavázal jej smluvně k obdělávání pole, jestliže tento člověk zpronevěřil zrní nebo krmení a (toto) bylo zadrženo v jeho ruce, uříznou mu jeho ruku; (§ 254) jestliže zpronevěřil zrní a nechal zeslábnout brav, nahradí dvojnásobek obilí, jež si vzal; (§ 255) jestliže dal něčí brav za mzdu nebo zpronevěřil obilí a na poli nic nevytěstoval, tohoto člověka usvědčí a (on) ve žních naměří na jeden bur (polní plochy) šedesát gurů obilí; (§ 256) jestliže nebyl schopen splnit svůj závazek, na tomto poli jej usmýkají dobytčím. (§ 257) Jestliže někdo si najal orače, dá mu za jeden rok osm gurů obilí. (§ 258) Jestliže někdo si najal poháněče dobytka, dá mu za jeden rok šest gurů obilí. (§ 259) Jestliže někdo ukradl v občině pluh, zaplatí majiteli pluhu pět šekelů stříbra; (§ 260) jestliže ukradl secí pluh nebo brány, zaplatí tři šekely stříbra. (§ 261) Jestliže někdo si najal hlídače, aby pásł brav nebo skot, dá mu za jeden rok osm gurů obilí. (§ 262) Jestliže někdo dobytče nebo

ovci k. . . *; (§ 263) jestliže nechal zahynout dobytče nebo ovci, které mu byly svěřeny, nahradí jejich majiteli dobytče za dobytče, ovci za ovci. (§ 264) Jestliže pastýř, jemuž byl svěřen (k pastvě) brav nebo skot, přijal mzdu v plné výši a jeho srdce bylo uspokojeno, (potom) zmenšil počet bravu nebo skotu, zmenšil přírůstek, dá přírůstek a výtěžek podle znění smlouvy. (§ 265) Jestliže pastýř, jemuž byl svěřen k pastvě brav nebo skot, se dopustil nepoctivosti, vyměnil známku majitele a prodal jej, usvědčí ho, on poté nahradí jeho majiteli desetinásobek toho, co zpronevěřil na bravu nebo skotu. (§ 266) Jestliže se v ohradě projevil zásah boha nebo lev usmrtil dobytče, pastýř se očistí přísahou před bohem a škodu v ohradě ponese pouze majitel ohrady. (§ 267) Jestliže pastýř byl nedbalý a dopustil, že se v ohradě rozšířila prašivina, pastýř ponese sám škodu z prašiviny, kterou nechal v ohradě rozšířit; nahradí brav i skot a dá [je] jejich majiteli. (§ 268) Jestliže někdo si najal dobytče k vyšlapávání obilí, jeho nájemné (bude) dvacet qa obilí; (§ 269) jestliže někdo si najal osla k vyšlapávání obilí, jeho nájemné (bude) deset qa obilí; (§ 270) jestliže někdo si najal kozlíka k vyšlapávání obilí, jeho nájemné (bude) jeden qa obilí. (§ 271) Jestliže někdo si najal dobytčata, vůz a vozku k němu, za den dá stoosmdesát qa obilí; (§ 272) jestliže někdo si najal pouze vůz, dá za den čtyřicet qa obilí. (§ 273) Jestliže někdo si najal nádeníka, od počátku roku do pátého měsíce dá mu denně šest zrněk stříbra, od šestého měsíce do konce roku dá mu denně pět zrněk stříbra. (§ 274) Jestliže někdo si najímá řemeslníka, jako mzdu [. . .] pět zrněk stříbra, jako mzdu [zpracovatele cihel [?] pět [zrněk stří]bra, [jako mzdu z]pracovatele plátna [?] [x zrněk] stříbra, [jako mzdu z]pracovatele pečetiček [?] [x zrněk stří]bra, [jako mzdu z]pracovatele kamene [?] [x zrněk stří]bra, [jako mzdu z]pracovatele kovu [?] [x zrněk stří]bra, [jako mzdu z]pracovatele dřeva [?] pět [?] zrněk stříbra, jako mzdu zpracovatele kůže [x] zrněk stříbra, [jako m]zdu zpracovatele rákosu [x] zrněk stříbra, [jako mzdu z]jedníka [x] zrněk stříbra [za] jeden [den d]á. (§ 275) Jestliže někdo si najal loď plující po proudu, její denní nájemné jsou tři zrnka stříbra; (§ 276) jestliže někdo si najal loď plující proti proudu, její denní nájemné

* Na stéle je zničeno téměř 7 řádek textu.

jsou dva a půl zrnka stříbra. (§ 277) Jestliže někdo si najal loď o nosnosti šedesáti gurů, dá za její nájemné na jeden den 1/6 (šekelu) stříbra. (§ 278) Jestliže někdo koupil otroka (nebo) otrokyni a od jeho (koupě) není ještě plný měsíc a objevila se u něho padoucnice, vrátí (jej) prodateli a kupec si vezme peníze, které zaplatil. (§ 279) Jestliže někdo koupil otroka (nebo) otrokyni a došlo k (jejich soudnímu) vymáhání, jeho prodatel bude odpověden za vymáhání. (§ 280) Jestliže někdo koupil v nepřátelské zemi otroka (nebo) otrokyni od někoho, když se pak vrátil do vlastní země a (bývalý) pán otroka nebo otrokyně poznal svého otroka nebo otrokyni, jestliže tento otrok nebo otrokyně jsou dětmi (tj. příslušníky) země, bude jejich osvobození uskutečněno bez jakékoliv úplaty; (§ 281) jestliže jsou dětmi (tj. příslušníky) jiné země, kupec před bohem udá peníz, který zaplatil, a (bývalý) pán otroka nebo otrokyně dá obchodníkovi peníz, který zaplatil, a vykoupí svého otroka nebo otrokyni. (§ 282) Jestliže otrok řekl pánovi „nejsi mým pánem“, jeho pán jej usvědčí, že je jeho otrokem, a utne mu ucho.

EPÍLOG (XXIV^r 1—XXVIII^r 91): Nálezy spravedlnosti, které Chammurapi, král mocný, pevně stanovil a (jimiž) pro zemi opatřil správný chod a dobré vedení.

Chammurapi, král dokonalý, (jsem) já! K černohlavcům, jež mi daroval Enlil, nad nimiž Marduk mi svěřil pastýřství, nebyl jsem nevšímavým, nesložil jsem ruce v klín, vyhledával jsem pro ně pokojná sídliště, vážné tísňe jsem odvracel, světlu jsem dal nad nimi vzejít.

Silnou zbraní, kterou mi Zababa a Ištar svěřili, rozhledem, který mi Ea dal údělem, mocí, již mi přiznal Marduk, vyhladil jsem nepřátele nahoře i dole, vzpoury jsem uhasil pro blahobyt země. Dal jsem obyvatelům sídliště pobývat v žírnosti, nedopustil jsem, aby je někdo děsil.

Velicí bohové mě povolali — a pastýřem, jenž přináší spásu, jehož žezlo je přímé, (jsem) já. Můj blahodárny stín se rozprostírá nad mým městem, na svém klíně chovám obyvatele Sumeru i Akkadu, s pomocí mé božské Přiznivkyně se jim vedlo dobře, vládl jsem jim v míru, svou prozíravostí jsem je chránil.

Aby silný neubližoval slabému, aby sirotě a vdově se dostalo práva, aby v Babylóně — městě, jehož téměř vyzdvihli Anum a Enlil, v Esagile — chrámu, jehož základy jsou zajištěny jako nebesa a země, se soudilo podle práva země, aby se rozhodovalo podle rozhodnutí země, aby se dostalo ukřivděnému práva, vryl jsem svá vzácná slova na svou stělu a postavil před svou sochu „Krále spravedlnosti“.

Já — král, který má převahu mezi králi, moje slova jsou vybraná, moje síla nemá sobě rovné. Na rozkaz Šamaše, velkého soudce nebes i země, nechť moje spravedlnost zazáří na zemi! Na slovo Marduka, mého pána, nechť moje vryté dílo nenajde nikoho, kdo by je zneuctil! V Esagile, (chrámu), jež zbožňuji, nechť moje jméno je v dobrém vyslovováno na věky!

Ukřivděný, jenž se dostal do sporu, nechť přijde před mou sochu „Krále spravedlnosti“, nechť si dá přečíst slova vrytá na mé stěle, nechť vyslechne má vzácná slova, nechť moje stěla osvětlí mu jeho případ, nechť najde rozhodnutí, nechť dá svému srdci oddechnout, nechť řekne „Chammurapi, zajisté, pán, jenž jako vlastní otec jest k lidem, jemuž záleželo na slovu Mardukově, jeho pána, pro Marduka zajistil vítězství nahoře i dole, potěšil srdce Marduka, svého pána, provždy zajistil blahobyt lidu a zemi po právu vládl“, nechť z plna srdce vzdává mně díky před Mardukem, mým pánem, a Sarpanitou, mou paní! Nechť božský ochránce, nechť božská ochránkyně, nechť bozi vstupující do Esagily, nechť božská Cihla Esagily, denně před Mardukem, mým pánem, a Sarpanitou, mou paní, pronášejí dobrořečení!

Nechť v příštích dnech, ve všech dobách, král, který bude v zemi, uchrání výroky spravedlnosti, vryté na mou stělu, nechť nemění právo země, které jsem dal, rozhodnutí země, která jsem stanovil, nechť nenarušuje mé vryté nápisy!

Jestliže je tento člověk rozumný a dokáže spravedlivě vládnout své zemi, nechť dbá slov, jež jsem vryl na svou stělu! Nechť tato stěla ukáže mu správnou cestu: právo země, jež jsem vyhlásil, rozhodnutí země, jež jsem vydal; nechť své černohlavce vede ve spravedlnosti, nechť pro ně vyhlásí právo, nechť vydá pro ně rozhodnutí, nechť ze své země vymýtí zločince a zvrhlíky, nechť svému lidu zajistí blahobyt!

Já — Chammurapi, král spravedlnosti, jemuž Šamaš daroval právní řád! Má slova jsou vybraná, moje činy nemají sobě rovné, jen pro nerozumného jsou prázdná, avšak pro moudrého ukazují k slávě.

Jestliže tento člověk bude ctít má slova, jež jsem vryl na svou stělu, a neodstraní má rozhodnutí, má slova nezmění, a nebude jednat proti mému (vrytému) dílu, tento člověk nechť se stane králem spravedlnosti jako já! Nechť Šamaš jeho žezlo prodlouží, nechť svůj lid vede ve spravedlnosti!

Jestliže tento člověk nebude ctít má slova, jež jsem vryl na svou stělu, a bude podceňovat mé kletby, a bude brát v pochyby kletby bohů, právo, jež jsem vyhlásil, zruší, slova má potlačí, dílo, mnou vryté, odstraní, mé vryté jméno vyhladí, aby vryl své jméno, kvůli těmto kletbám nastrčí jiného, nechť tomuto člověku, ať je to král, ať je to „pán“, ať místodržící, ať kdokoliv z lidí s jakýmkoliv označením, veliký Anum, otec bohů, jenž ohlásil mé panování, odejme lesk kralování, zlomí jeho žezlo, prokleje jeho osud!

Nechť Enlil, pán, jenž určuje osudy, jenž nemění svůj příkaz, jenž zvelebil mé kralování, vznítí proti němu nepotlačitelnou vzpuru, odpor, jenž se zahnízdí v jeho sídle, nechť mu dá údělem úzkostné panování, léta hladomoru, temnotu bez záblesku světla, smrt v mžiku,* nechť vysloví svými vznešenými ústy vyvrácení jeho města, odvléčení jeho lidu, svržení z kralování, vymýcení jeho jména a památky v zemi!

Nechť Ninlil, velká matka, jejíž příkaz má váhu v Ekuru, paní, jež o mně dá příznivou zprávu, přednese nepříznivě jeho případ před Enlilem, na místě soudu a rozhodování, nechť zkázu jeho země, zánik jeho lidu, výdech jeho života jako vody vloží do úst Enlila, krále!

Nechť Ea, mocný vládce, jehož určování osudu jdou napřed,** mudrc boží, všeho znalý, jenž prodlužuje dny mého života, zbaví jej smyslů a rozumu, nechť jej stále vodí v pomatení, nechť ucpe jeho řeky u pramene, nechť nedá, aby se v jeho zemi urodil chléb — život lidí!

* Tj podle našeho „bez stůvka rozloučení“.

** Ve významu: „jehož rozhodnutí mají přednost“ nebo „předcházejí vlastní události“.

Nechť Šamaš, veliký soudce nebes a země, jenž spravedlivě vede živé bytosti, pán, moje důvěra, rozvrátí jeho království, nechť v jeho prospěch nerozhoduje, nechť ho svede z cesty, nechť uvede kázeň jeho vojska v zmar, nechť do svých věsteb vloží neblahé znamení, že základy jeho království budou vyvráceny a jeho země přijde vniveč, nechť zlověstný výrok Šamaše jej bez prodlení zasáhne, nechť jej vyrve zde na zemi ze středu živých, v podsvětí pak nechť dá jeho duchu žíznit po vodě!

Nechť Sín, pán nebes, bůh — můj stvořitel, jehož trest je mezi (tresty) bohů nejeitelnější, odejme mu korunu a královský trůn, nechť naň uvalí těžké provinění, veliký trest, který nesejde z jeho těla, nechť mu končí dny, měsíce a roky jeho panování v bezmocnosti a úpění, nechť mu dá spatřit rivala jeho trůnu, nechť mu přisoudí žití, jež je rovno umírání!

Nechť Adad, pán hojnosti, jenž řídí zavlažování nebes i země, můj spojenec, odejme mu déšť z nebes a závlahu z pramenů, nechť nechá jeho zemi zajít hladem a bídou, nechť bouřlivě zaburácí nad jeho městem, nechť jeho zem převrátí v pozůstatky po potopě! — Nechť Zababa, veliký bojovník, prvorozenec Ekuru, jenž kráčí po mé pravici, zlomí jeho zbraně na místě boje, nechť mu den promění v noc a nechť dá stanout nepříteli nad ním! — Nechť Ištar, paní vojny a bitvy, jež tasí moje zbraně, má vzácná ochránkyně, která má ráda mé vladaření, prokleje jeho království svým rozhněvaným srdcem, svým mocným rozhorlením, nechť obrátí jeho dobrý úděl ve zlý, nechť zlomí jeho zbraně na místě vojny a bitvy, nechť mu vnese zmatek a vzpouru, nechť srazí jeho bojovníky, nechť napojí půdu jejich krví, nechť navrší kupy mrtvol jeho vojáků v širém kraji, nechť se neslituje nad jeho vojskem, nechť jej samotného vydá v ruce jeho nepřitele a nechť jej dovede v řetězech do země jemu nepřátelské! — Nechť Nergal, silný mezi bohy, nepřekonatelný bojovník, jenž posílá mi vítězství, sžehne svou božskou zbraní jeho lid jako oheň rozpoutaný v rákosí, nechť jej ubije svou mocnou zbraní, nechť jeho údy rozdrtí jako sochu z hlíny! — Nechť Nintu, urozená vládkyně zemí, má rodná matka, odejme mu dědice, nezapamatuj mu jméno, nechť mezi svými lidmi nezplodí lidské sémě. — Nechť Ninkarak, dcera Anua, jež mluví za mé dobro v Ekuru, dá

vypuknout v jeho údech těžké chorobě, mučivé bolesti, zanícené ráně, jež se nedá zmírnit, jejíž podstatu lékař nepozná, již nelze ulevit obvazy, jež jako smrtelné kousnutí nemůže být vymýcena, a pokud jeho život neuhasne, nechť nepřestane naříkat nad svým mužstvím! — Nechť velicí bohové nebes a země, všichni Anunnakové společně, ochranný duch domu, Cihla Ebabbaru, proklejí jej samotného, jeho sémě, jeho zemi, jeho lid, jeho vojsko, zhoubnou kletbou! — Nechť Enlil svým výrokem jenž je nezměnitelný, podle těchto kleteb jej prokleje a nechť jej tyto kletby neprodleně postihnou!